

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಮಗ್ಗನಟ್ಟಿಂಗಿಕೋ ಸೇಟೋ
ಸಚ್ಚಾನಾಂ ಚತುರೋ ಪದ,
ವಿರಾಗೋ ಸೇಟೋ ಧಮ್ಮಾನಂ,
ದ್ವಿಪದಾನಂಚ ಚಕ್ಪಮಾ.

ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳ ಮಾರ್ಗ (ಅಷ್ಟಾಂಗ ಮಾರ್ಗ)ವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಗಳು ಉತ್ತಮವಾದವು. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣಿರುವವರು (ಬುದ್ಧರು) ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

ಧಮ್ಮಪದ -273, ಹಾದಿ ವರ್ಗ

ವೇದನಾ ಮತ್ತು ಸಂಪಜನ್ಯಾ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ :

ಮುಕ್ತಾಯದ ಭಾಷಣ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

(ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಜರ್ನಲ್‌ನಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

(ಫೆಬ್ರವರಿ 1990ರಲ್ಲಿ ಧಮ್ಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ, ವೇದನಾ ಹಾಗೂ ಸಂಪಜನ್ಯಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪಾಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.)

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಭಿಕ್ಷು ಸಂಘ ಹಾಗೂ ಧಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೇ :

ಈ ಧಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಸಂತೋಷದ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ನೀವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ : ಎರಡೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಯಾರೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಪಿಟಕದ ಒಂದು ಪದವನ್ನೂ ಓದದೆ, ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಯಾರಾದರೂ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ (ಪಚ್ಚೇಕ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ)ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧ ಇರಬೇಕು. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇವೆ.

ಬುದ್ಧರು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿದಾಗಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಷ್ಟೆಷ್ಟೆ ಶತಮಾನಗಳ ಅಂತರವಿದೆ. ಈ ಅಂತರದಿಂದಾಗಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಬಹುದು. “ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ಇದು ಸರಿಯೇ? ಬುದ್ಧನು ಇದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೋಧಿಸಿದನೇ? ಎಂಬ ಅನುಮಾನಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಮಾರ್ಗದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ‘ಪರಿಯತ್ತಿ’(ಸಿದ್ಧಾಂತ) ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪರಿಯತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ನತದೃಷ್ಟ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಯತ್ತಿಯು ನಮಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ‘ಪಟಿಪತ್ತಿ’ ಯು (ಅಭ್ಯಾಸವು) ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂತಿಮ ಗುರಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪರಿಯತ್ತಿಯು, ತಪ್ಪಾದ ಅನುವಾದ ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಪಟಿಪತ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ, ಅಂದರೆ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ನನಗೆ ಪರಿಪತ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಣಾವಂತ, ಸಂಪ್ರದಾಯಶೀಲ, ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ

ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದವನು. ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ, ಅವರು ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದರು. ನಾನು ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನಾನು ಹೊಸದೇನನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶೀಲಕ್ಕೆ (ನೈತಿಕತೆಗೆ) ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಸಮಾಧಿ(ಏಕಾಗ್ರತೆ) : ಹೌದು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಇರದಿದ್ದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಧಮ್ಮದ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಪನ್ಯಾದ (ಅನುಭವಜ್ಞಾನದ) ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ ಇದು ಪನ್ಯಾ ಅಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಅನುಭವಜ್ಞಾನ), ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞೆ (ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವುದು)ಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಇದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ಕುರುಡನೂ ಸಹ ನೋಡಬಹುದು. ಇದು ತುಂಬಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಬಂದಿತು. ನಾನು ಬೌದ್ಧಿಕ, ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಅಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. “ನೀನು ಹೀಗೆಯೇ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಾಗಬಲ್ಲೆ, ಹೀಗೆಯೇ ನೀನು ಪನ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಯಾರೂ ನನಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಯಾವುದೇ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಶಿಬಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಆ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಬಾಯಾರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೀರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ತುಂಬ ಬಾಯಾರಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರೋ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು “ಅಯ್ಯೋ, ನೀವು ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು! ನೀರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಸಹ ಅವನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು ಕಂಡೆ.

ರಾಗ (ಕಡುಬಯಕೆ), ದೋಷ (ದ್ವೇಷ) ಮತ್ತು ಮೋಹ (ಅಜ್ಞಾನ)ಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ಅಗತ್ಯವು ನನಗೆ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನವು ಹೊಸದು. ಅದು ನರಳುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧನು ನೀಡಿದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮಾರ್ಗವನ್ನು, ಒಂದು ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ನಲವತ್ತೆದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಜನರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಅವರು ನಿರ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಿವು ಮತ್ತು ಸಮತೆಯಿಂದ ಅಶಾಶ್ವತತೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅರಿಯುತ್ತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಲವತ್ತೆದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದಿನದ 24 ಗಂಟೆಯೂ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಧಮ್ಮವನ್ನು ಹಂಚುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರು

ಕರುಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಂಥ ಅಥವಾ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬುದ್ಧರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅವರ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಅವರು 'ಸಮ್ಮಾದಿಟ್ಟಿ'ಯನ್ನು (ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಸರಿಯಾದ ನೋಟವನ್ನು) ನೀಡಿದರು ; ಬರೀ 'ದಿಟ್ಟಿ'ಯನ್ನು ಅಂದರೆ (ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು) ನೀಡಲಿಲ್ಲ. 'ಜಾನತೋ ಪಸ್ಸತೋ' (ಜ್ಞಾನ, ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದು) ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 'ಸಮ್ಮಾದಿಟ್ಟಿ' ಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಎಷ್ಟೇ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿರಬಹುದು, 'ಜಾನತೋ ಪಸ್ಸತೋ' ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು 'ಮಿಚ್ಛಾ ದಿಟ್ಟಿ' (ತಪ್ಪು ನೋಟ) ಆಗುತ್ತದೆ. 'ಸಮ್ಮಾದಿಟ್ಟಿ' ಒಂದೇ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಬಲ್ಲದು ಮತ್ತು 'ಸಮ್ಮಾದಿಟ್ಟಿ' ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನೀವೇ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದು 'ಸಮ್ಮಾ' (ಸರಿಯಾದುದು); ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ.

ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕುರಿತು ಕೇಳಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಊಹಿಸಿರಬಹುದು ; ಆದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಏನೆಂದು ನೀವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ? 'ಯಥಾ-ಭೂತ' ಅಲ್ಲ. ಅದು 'ಯಥಾ-ಶ್ರುತ' ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಕೇಳಿರುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಅದು 'ಯಥಾ-ಕಲ್ಪಿತ' - ನೀವು ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಅಥವಾ 'ಯಥಾ-ಪಂಚಿತ' - ನೀವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಇದು 'ಯಥಾ-ಭೂತ' ಅಲ್ಲ. 'ಯಥಾ ಭೂತ' ವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಬೇಕು : "ಓಹ್, ಹೌದು! ಇದು ಯಥಾ-ಭೂತ ನ್ಯಾನ ದಸ್ಸನಂ (ನೇರ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯದ ಅನುಭವಜ್ಞಾನ)" ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಜ್ಞಾನವು (ನ್ಯಾನ) ಸಮ್ಮಾನ್ಯಾನ, ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನ (ಸರಿಯಾದ ಅನುಭವಜ್ಞಾನ) ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದು ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನ, ಇತರರ ಜ್ಞಾನ; ಆದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಅಗಮ' (ಪುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನ) ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಅದು 'ಅಧಿಗಮ' (ಸಾಧನೆ). ಆಗ ನೀವು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೀರಿ : ಮತ್ತು ಅದು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅದು ಈ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧನ ಮೊದಲು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಸಮ್ಮಾ ಸಮಾಧಿ (ಸರಿಯಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ) ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪನ್ಯಾದ ಬೋಧನೆಯೂ ಇತ್ತು; ಆದರೆ ಅದಲ್ಲ ಬರೀ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಂಥ ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ತನ್ನದೇ ಆದ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮಾತು ; ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಗೌತಮ ಒಬ್ಬರೇ ಬುದ್ಧರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬುದ್ಧರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೆಸರುಗಳೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಕಲ್ಮಶಗಳ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬುದ್ಧರು, ಅರಹಂತರು(ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ). ಯಾರು ಬುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಅರಹಂತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವವಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ; ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ "ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇರಬೇಕು, ನನ್ನ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನನ್ನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ 'ಬುದ್ಧನು ಶ್ರೇಷ್ಠ' ಎಂದು ಹೊಗಳಬೇಕು. ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೌದ್ಧರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲ- ಇದು ಬುದ್ಧರ ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲ. ಕರುಣೆಯಿಂದೇ ಬುದ್ಧರ ಸಂಕಲ್ಪ : ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜನರು ದುಃಖಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಉದಾತ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮರುತೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಾನು ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರಲಿ".

ಇದು ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೌದು, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬುದ್ಧ. ಇದು ಬುದ್ಧನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧನಲ್ಲದವನ ನಡುವಿನ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಗೌತಮ ಬುದ್ಧರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅನೇಕರು ತಾವು ಬುದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು "ಬುದ್ಧ" ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡರು ; ಆದರೆ ಬುದ್ಧ ಎಂದರೇನು? ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಮಶಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಬುದ್ಧನಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಒಂದು ಮಾನದಂಡವಿದೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈಗ ಕರುಣಾಮಯಿ, ಅನಂತ ಕರುಣಾಮಯಿ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೌದ್ಧರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕರುಣೆ ಅನಂತವಾದುದು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಬುದ್ಧ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮತೀಯವಾದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸಿ" ಎಂದು ಅವರು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. "ಬುದ್ಧರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನೀವು ಏನು ನಂಬುತ್ತೀರಿ? ಈ ನಾಮ (ಮನಸ್ಸು), ಈ ರೂಪ(ದೇಹ) ಇದು ಅನಿತ್ಯವೇ (ಅಶಾಶ್ವತವೇ) ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ?"

"ಹೌದು ಸರ್, ಇದು ಅನಿತ್ಯ"

"ಇದು ಸುಖ(ಸಂತೋಷ) ಅಥವಾ ದುಃಖ (ದುಃಖ)ಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಾ"

"ಓ ಸರ್, ಇದು ದುಃಖ!"

"ಇದು 'ನಾನು', 'ನನ್ನದು', 'ನನ್ನ ಆತ್ಮ' ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಾ?"

"ಇಲ್ಲ,ಇಲ್ಲ ಸರ್! ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶರೀರ ಹೇಗೆ 'ನಾನು', 'ನನ್ನದು', 'ನನ್ನ ಆತ್ಮ' ಆಗುತ್ತದೆ?"

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ.

ಬುದ್ಧ ಹೊರಗಿನವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು, "ಕಿಮ್ ಮಾನ್ಯಸಿ? (ನೀವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೀರಿ?)" ಮತ್ತು ಅವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದನು.

ಅಂದರೆ ಅವನು ಅನಿಚ್ಛೆ, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅನತ್ತವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದನು. ಬುದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಸಿದನು: "ಪಸ್ಸ ಜಾನ (ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು)". ಈಗ ನೀವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೀರೋ, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಯನದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇವಲ ನಂಬುವುದು ನಿಮಗೆ ಬೆಳಕು ಅಥವಾ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ- ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

ಇದು ಬುದ್ಧರ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೊಡುಗೆ. "ಯತಾ ವಾದೀ, ತಥಾ ಕಾರಿ"- ಅವರು ಏನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಬುದ್ಧನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೋಧನೆಯು 'ಪಸ್ಸ ಜಾನ, ಪಸ್ಸ ಜಾನ- ನೀವೇ ಅನುಭವ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗ್ರಂಥ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಂಬಬೇಡಿ. ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀವೇ ಅನುಭವಿಸಿ, ಮತ್ತು ಹೌದು ಅದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಕಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯೇ ಜೀವಿಸಿ. ಆ ಜೀವನ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ : ಇದು ಮಾತ್ರ, ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅಂತಹ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದು ಅಪರೂಪ. "ನಾನು ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ" ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭ. ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಮಶಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಇತರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಒಬ್ಬ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ನನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧನತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ. ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಶಿಬಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ನಾನು ಆಗ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ 'ಧಮ್ಮಪದ'ವನ್ನು ಸಹ ಓದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ಶಿಬಿರದ ನಂತರವೇ ನಾನು ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ; ಆಗ ಬುದ್ಧ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವೂ ಅಂತಹ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವದಿಂದ

ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು : ಪಟಪತ್ತಿ ನಂತರ ಪರಿಯತ್ತಿ. ನಂತರ ಮಾರ್ಗವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾರಾದರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯೊಂದಿದಾಗ ಎರಡು ಅಪರೂಪದ ಗುಣಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು, 'ಪುಬ್ಬಕಾರಿ' ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ, ಇತರರಿಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುವುದು.

ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು, ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಈ ಲಾಭ ಬರಬೇಕು. ಆ ಲಾಭ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅದು 'ಪುಬ್ಬಕಾರಿ'ಯಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಭಾವನೆ ಎಂದರೆ, "ನಾನು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು". ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಏನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು. ಇದು ಧಮ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಗುಣ. 'ಕಟನ್ಯತಾ' 'ಕಟವೇದಿ'—ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧಮ್ಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಲೇಬೇಕಾದ ಎರಡನೆಯ ಅಪರೂಪದ ಗುಣ. "ಜೀವನದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧಮ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ, ಕೃತಜ್ಞತೆ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಧಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೋಧಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, "ನಾನು ಧಮ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಅಲ್ಲ. ಬುದ್ಧ ಎಂದೂ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಅವರು ಧಮ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದವರನ್ನು ಧಮ್ಮಕ್ಕೋ, ಧಮ್ಮತ್ಥೋ, ಧಮ್ಮಚಾರಿ, ಧಮ್ಮವಿಹಾರಿ ಎಂದು ಕರೆದರು. ನಾನು ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತರಬಹುದೇ? ಅವರು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜನರನ್ನು "ಧಾರ್ಮಿಕ" ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಜನರಿಗೆ ಧಮ್ಮವನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ— ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪನ್ಯಾ—ಅದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಅನ್ವಯಿಕ ಧಮ್ಮ. ನಾನು ಕೇವಲ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಜನರು "ಬೇಡ, ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದೆ ; ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಯಾಜಿಯವರಿಂದ ನಾನು ಪಡೆದ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಗೀತೆಯ 'ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಾ' ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಾವನ್ನು ಅರಹಂತನ (ಸಂಪೂರ್ಣ- ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಗುಣವೆಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಈಗ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ : 'ಧಿತ ಪನ್ನೋ' (ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು) ಇದು 'ಸಂಪಜಾನೋ' ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ 'ಅನಿಚ್ಛಾ'ವನ್ನು ಅರಿತಾಗ ಮಾತ್ರ, ನಾವು ಪನ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಗೀತೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪದಗಳು ಬರೀ ಖಾಲಿ ಪದಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. 'ಪನ್ಯಾ' ಎಂದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶರೀರ ಪ್ರಪಂಚದ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಾಚೆಗೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು, ಆರು ಇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರಗಳ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು, ಅನಿಚ್ಛದ (ಅಶ್ಚಾಸ್ವತೆಯ) ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉದಯವಾಗಿ ವ್ಯಯವಾಗುವ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೇವಲ 'ದಿಟ್ಟಿ' (ತಿಳುವಳಿಕೆ) ಆಗುತ್ತದೆ. 'ಸಮ್ಮಾದಿಟ್ಟಿ' (ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ)ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅದು ಪನ್ಯಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೂ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿದ್ದರೆ— ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಡೆಯುವುದು, ತಿನ್ನುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು— ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 'ಠಿತಪನ್ನೋ' ಆಗುತ್ತಾನೆ— ಅನುಭವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಬುದ್ಧರ ಈ ಬೋಧನೆಯು ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞಾವನ್ನು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಸಿತು; 'ವೇದನಾ ಮತ್ತು ಸಂಪಜನ್ಯಾ'; ಇದು ದುಃಖ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಂಪಜನ್ಯಾವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ದುಃಖವನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆಚೆಗೆ, 'ವೇದನಾ' ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಬರ್ಮಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಈ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನರು

ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹಿಂಜರಿಯಬಹುದು. "ಇದು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ! ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆನನ್ನೂ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಉದ್ಯಮಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಕುತಂತ್ರದಿಂದ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಗುತ್ತೇನೆ. ಹೌದು, ನಾನೊಬ್ಬ ಉದ್ಯಮಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನ ಬೇಡ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ— ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ನಾನು ಏನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ? ನನಗೆ ಹೇಳಿ! ದೇಶದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು "ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೌದ್ಧರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಜನರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ! ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಜನ ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪನ್ಯಾವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪಂಥಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಶುದ್ಧಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಗಾಢ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇದು ನನ್ನ ಗಾಢನಂಬಿಕೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಧಮ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು.

ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು "ಬಾ ಗೊಯಂಕಾ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೌದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು (ಧಮ್ಮವನ್ನು) ಕಲಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಂಪ್ರದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾನು "ನಾವು ಹಿಂದುಗಳು, ನಮ್ಮ ವೇದವು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ" ಎಂಬ, ಅಹಂಕಾರವು ತುಂಬಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವ, ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು— ಅಸಾಧ್ಯ! ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನು ಕೇವಲ ಧಮ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಅವರು "ಬಾ ಗೊಯಂಕಾ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮೋಹ, ರಾಗ, ದೋಷ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ದುಃಖಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಹೌದು ಸರ್ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ." ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಕೋಪ, ಉದ್ವೇಗ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರಗಳೆಂಬ ದುಃಖದ ಮೂಟೆಯಾಗಿದ್ದೆ. ಗೀತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ, ಕುರುಡು ಭಕ್ತಿಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಕಲ್ಮಶಗಳ ಲವಲೇಶವೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹಾದುಹೋದ ಮೇಲೆ, ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಂಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ! ಯಾರೇ ಆದರೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು "ನೀವು ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧನ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಬುದ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಜನರು "ಓಹ್, ಇದು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ, ನೋಡಿ, ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕೇವಲ ಅನುಕಂಪವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಶಿಬಿರಗಳ ನಂತರವೂ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. 'ಕಟನ್ಯತಾ' (ಕೃತಜ್ಞತೆ) ಧಮ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ; ಯಾರಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧಮ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಇದು ಒಂದು ಅಳತೆಗೋಲಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಅದ್ಭುತವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಉದಾತ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು; ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ತದನಂತರ ಅವರು ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ವಿತರಿಸಿದರು. ಅವರು ಇತರರಿಗೆ ಬಹುಜನ ಹಿತಾಯ, ಬಹುಜನ ಸುಖಾಯ, ಲೋಕಾನುಕಂಪಾಯ (ಹಲವರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ, ಅನೇಕರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ) ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ, ಇತರರಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಲು ಕಲಿಸಿದರು. ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಬುದ್ಧನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಂಥವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಏಕೈಕ ಪ್ರೇರಣೆ, ಜನರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಹಾಯ

ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ

ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು (ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನವನ್ನು) ನನಗೆ ನೀಡಿದ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಪುಂಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರದಂತಿದ್ದ, ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರವರೆಗೆ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬುದ್ಧರ ಬಗ್ಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಪರಂಪರೆಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗದೇ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ತದನಂತರ ಮ್ಯಾನ್ಮಾರ್ ದೇಶವು ಈ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಟಿಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು ಸಹ ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಟಿಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಏನನ್ನೂ ಸೇರಿಸದೆ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಹಾಕದೆ ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಇಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಿಯತ್ತಿ ಲಭ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧನ ಮಾತೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವನೆಯು ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಪಡೆದವರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು, ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬರುವವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಂಘಟಿತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧತೆಯಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧತೆಯು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು : ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆ. ಒಬ್ಬರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಅಳತೆಗೋಲುಗಳಿವು. ಒಬ್ಬರು ಯಾವುದೇ ಪಂಥ ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಾಗಿರಬಹುದು- ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಏನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು, ಅವರು ಅದರಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು.

ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂತರ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಆಗ ನೀವು ಧರ್ಮದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಈ ಅದ್ಭುತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಳಸಿ. ಇತರರಿಗೆ ಸಿಗದ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾರ್ಗ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಈ ಹೆಮ್ಮೆಯು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ. ತ್ರಿಪಿಟಕ, ಅಟ್ಟಕಥೆ ಮತ್ತು ಟೀಕಾದಲ್ಲಿನ ಪರಿಯತ್ತಿಯನ್ನು

ನೆರೆಯ ದೇಶವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಭಾರತ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಗ ಅದು ಮರಳಿದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಿಪಶ್ಯನ ಸಂತೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಪರಿಯತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪಟಿಪತ್ತಿ ಈ ಎರಡರ ಸಂತೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿದೆ. ಸಂತೋಧನಾ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುವಾದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯು ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದಂತಹ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇತರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪದಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಪದವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಪದಗಳ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಯತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪಟಿಪತ್ತಿ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರಿ. ವಿಮೋಚನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ. ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜ್ಞಾನೋದಯ. ಅನುಭವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಜ್ಞಾನ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಈ ಧರ್ಮ ವಿಚಾರಸಂಕೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಂತಿಮ ವಿಮೋಚನೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ; ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬನ್ನಿ. ನಾವು ಪರಿಯತ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪಟಿಪತ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಧರ್ಮದ ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿಯದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಾದ ಶುದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿ. ಅವರೂ ಸಹ ಧರ್ಮದ ಮುಕ್ತಿಯ ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿಯಲಿ.

ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಿ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲಿ. ನಿಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಲಿ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಲಿ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತರಾಗಲಿ.

ಭವತೂ ಸಬ್ಬ ಮಂಗಳಂ

(ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ)

ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಂ, ಒಬ್ಬ ಜೈನ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ, ಒಬ್ಬ ಬೌದ್ಧ ಮಾಡಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾನವನಾಗಲು ಧರ್ಮವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

-ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕಾ

ಧರ್ಮ ಪಠ್ಯುಲ್ಲಾ, ಬೆಂಗಳೂರು

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು: 2024: ಫೆಬ್ರವರಿ 24-7 ಮಾರ್ಚ್

10-21, 29-9 ಏಪ್ರಿಲ್ 12-23, 26-7 ಮೇ 24-4 ಜೂನ್ 7-18, 21-2 ಜುಲೈ 5-16, 26-6, ಆಗಸ್ಟ್ 9-20, 23-3 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 6-1, 6-17, 21-29 ಅಕ್ಟೋಬರ್, 2-13, 25-5 ನವೆಂಬರ್, 8-19, 22-3, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 6-17, 20-31.

ವಂತಿಗೆ : ವಾರ್ಷಿಕ: ರೂ.30, ಆಜೀವ: ರೂ.500. ವಂತಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ :3194101004234; IFSC code:CNRB0003194; ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ನಾಗರಬಾವಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಖಾತೆದಾರರು:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ. ಹಣ ಸಂದಾಯದ ವಿವರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಚೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಷ್ಪ .ಎಸ್., ಮೊ.ಸಂ:7337734934 ಗೆ ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್.ಮಾಡಿರಿ.

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ ಕುವಾರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಚಂದ್ರಮತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪರವಾಗಿ.

ಮುದ್ರಣ: ಐರಣಿ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 4ನೇ ತಿರುವು, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಬಿ.ಕಾಲೋನಿ, ದಾವಣಗೆರೆ-2. ಪ್ರಕಾಶನ:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070. ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋವಿಂದಪ್ಪ

Printed by B.Pradeep Kumar, Published by Smt. R. Chandramathi on be half of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and Printed at: Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and Published at Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust, #93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. Editor: G.T. Govindappa,

ಇಂದ:

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಗೆ,